

Streszczenie

Przybierające na sile i zasięgu ożywienie gospodarcze w Europie...

w znacznym stopniu przyczynia się do globalnego rozwoju.

Ryzyka są obecnie bardziej zrównoważone, ale skłaniają się ku spadkom w perspektywie

Decydenci powinni skorzystać z ożywienia.

Redukcja deficytu budżetowego tam, gdzie dług jest wysoki oraz wspieranie długoterminowego wzrostu tam, gdzie pozycja budżetowa jest silna.

Zachowanie akomodacyjnego charakteru polityki pieniężnej w większości krajów

Ożywienie gospodarcze w Europie w znacznym stopniu nabiera na sile i poszerza swój zasięg. Wzrost PKB realnego jest przewidywany na 2,4 procent w 2017 r. z 1,7 procent w 2016 r., zanim ustabilizuje się na poziomie 2,1 procent w 2018 r. Są to duże zmiany dodatnie — 0,5 i 0,2 punkty procentowe odpowiednio w roku 2017 i 2018 — w stosunku do danych z kwietniowych *Światowych perspektyw ekonomicznych*. Europejskie ożywienie rozprzestrzenia się na resztę świata, w znacznym stopniu przyczyniając się do globalnego rozwoju. W wielu zaawansowanych i wschodzących gospodarkach, stopy bezrobocia powróciły na poziom sprzed kryzysu. Większość wschodzących europejskich gospodarek doświadcza obecnie dużych wzrostów wynagrodzeń. Jednakże, w wielu częściach Europy wzrost wynagrodzeń jest powolny pomimo spadającego bezrobocia.

Ryzyka wydają się być bardziej zrównoważone w nadchodzącym okresie, ale nadal skłaniają się ku spadkowi w perspektywie średniookresowej. Ożywienie może być silniejsze niż przewidywano na krótką metę. Ale trwałość tej tendencji wzrostowej jest niepewna. Na dłuższą metę, niekorzystne tendencje demograficzne i spadająca produktywność mogą wstrzymać wzrost. Perspektywy są również zależne od istotnych krajowych i zewnętrznych ryzyk spadku.

Decydenci powinni skorzystać z lepszych perspektyw i odbudować rezerwy budżetowe oraz zwiększyć możliwości gospodarki do rozwoju i jej odporność na wstrząsy. Wiele zaawansowanych i wschodzących gospodarek musi zmniejszyć wciąż zbyt wysokie deficyty budżetowe w sposób przyjazny dla rozwoju. Zadanie to jest szczególnie ważne dla gospodarek z dużym długiem publicznym, jako że stopy procentowe prawdopodobnie będą wzrastać. Kraje o silniejszej pozycji budżetowej powinny wykorzystać dostępną przestrzeń do zwiększenia możliwości wzrostu i przeprowadzenia reform strukturalnych. Obecnie polityka pieniężna może zachować charakter akomodacyjny w większości krajów europejskich biorąc pod uwagę osłabioną presję inflacyjną. Ale tam, gdzie wynagrodzenia wzrosły, banki centralne powinny być gotowe na stopniowe wycofanie impulsu, aby oczekiwania odnośnie inflacji były mocno ugruntowane.

Polityki strukturalne powinny ożywić konwergencję, która spowolniła po kryzysie, oraz zwiększyć możliwości rozwoju. Priorytety są różne w zależności od kraju.

W przypadku wielu zaawansowanych gospodarek potrzebny jest szybszy postęp w zakresie reform strukturalnych w celu zwiększenia wzrostu produktywności, na przykład poprzez zwiększanie konkurencyjności rynków produktów i poprawianie stanu rynku pracy oraz edukacji i szkoleń. Jeśli chodzi o pozostałości po kryzysie, priorytetem jest „oczyszczenie” bilansów słabych banków.

Przyspieszanie reform strukturalnych w celu zwiększenia produktywności i uporania się z pozostałościami po kryzysie.

Aby wzmocnić Unię Europejską (UE), a mianowicie odporność na wstrząsy obszaru euro, należy zrobić więcej. Wymaga to dokończenia tworzenia unii bankowych i rynków kapitałowych oraz zbudowania zdolności fiskalnych obszaru euro w celu zapewnienia mechanizmu stabilizacji makroekonomicznej. Jednocześnie potrzebne są działania w kierunku uporania się ze spuścizną sektora bankowego i rygorystycznego wdrożenia wspólnych zasad fiskalnych.

W gospodarkach wschodzących rynków należy nadal polepszać kondycję środowiska biznesowego. Po okresie szybkiego doganiania, kraje w rejonie doświadczyły ogólnie znacznego spowolnienia w konwergencji z bardziej zaawansowanymi krajami Europy. Aby ponownie przyspieszyć konwergencję należy skupić się na kolejnej generacji reform, w szczególności reform instytucji i tych w zakresie zarządzania.

Instytucje i zarządzanie są kluczowe dla produktywności i wzrostu sprzyjającego

Instytucje mają kluczowe znaczenie dla wzrostu a ramy prawne mają największe znaczenie i są najistotniejszym elementem dla środowiska biznesowego. Silne instytucje sprzyjają równym szansom, które promują konkurencję, pomagają utrzymać i przyciągnąć uzdolnionych ludzi i zapewniają, że rozwój sprzyja włączeniu i jest stabilny. Na podstawie doświadczeń Środkowej, Wschodniej i Południowo-wschodniej Europy z ostatnich 25 lat, rozdział 2 przedstawia pewien wgląd w to, jak kraje mogły polepszyć skuteczność sądownictwa. Osiągnięto duży postęp, ale dochodziło też do niepowodzeń. Bardziej równy podział zasobów i możliwości, większe możliwości państwa i większa przejrzystość zaowocowały bardziej niezależnymi, bezstronnymi i skutecznymi systemami sądownictwa. Unia Europejska i Rada Europy pomogły w przyspieszeniu reform, ale ich trwałość zależała w większym stopniu od czynników krajowych. Idąc dalej, reformy powinny skupiać się na silnych politykach dotyczących konkurencji, niższych barierach handlowych i barierach wejścia na rynek oraz redystrybucyjnych politykach fiskalnych, które zwiększają możliwości. Urzędnicy państwowi powinni być wybierani i promowani wyłącznie za zasługi. Poza gwarantowaniem wolności informacji, przejrzystość może być wzmocniona poprzez zapewnianie informacji na temat działań rządu, wykorzystania zasobów publicznych, interesów finansowych i struktury własności.

Polepszenie dystrybucji zasobów, możliwości państwa i przejrzystości wspiera bardziej skuteczne systemy sądownicze.

Redukcja wysokiej liczby niespłaconych w terminie pożyczek poprzez działania nadzorcze, usprawnione zasady postępowania w przypadku upadłości i niewypłacalności oraz

Rozdział 3 omawia specyficzne wyzwania w obszarze bankowości, jakim stawiają czoła gospodarki Bałkanów Zachodnich. Banki w tamtym regionie na wiele sposobów nadal podnoszą się po skutkach cyklu kredytowego wzrostów i spadków. Ta spuścizna ogranicza wzrost kredytów w momencie, kiedy jest on najbardziej potrzebny. W większości krajów w rejonie stosunki kredytu do PKB są nadal poniżej możliwości i nie wykazują wielu oznak poprawy. Decydenci powinni działać na wielu frontach. Liczba niespłaconych w terminie pożyczek może być zmniejszona a rentowność zwiększona poprzez przeglądy jakości aktywów i plany działań nadzorczych. Bazy finansowania mogą być ulepszone poprzez lepszą komunikację z bankami macierzystymi i krajowymi organami nadzoru i zróżnicowanie źródeł finansowania. Zwrócenie uwagi na słabe zasady postępowania w przypadku upadłości i niewypłacalności, usprawnione systemy katastralne i przyspieszenie powolnych procedur sądowych powinno pomóc w złagodzeniu strukturalnych przeszkód we wzroście kredytów.